

UNIVERSITY OF CAMBRIDGE INTERNATIONAL EXAMINATIONS
International General Certificate of Secondary Education

FIRST LANGUAGE THAI

0518/02

Paper 2 Reading and Directed Writing

May/June 2006

Additional Materials: Answer Booklet/Paper

2 hours 15 minutes

READ THESE INSTRUCTIONS FIRST

If you have been given an Answer Booklet, follow the instructions on the front cover of the Booklet. Write your Centre number, candidate number and name on all the work you hand in. Write in dark blue or black pen. Do not use staples, paper clips, highlighters, glue or correction fluid.

Answer **all** questions.
Dictionaries are **not** permitted.

At the end of the examination, fasten all your work securely together.
The number of marks is given in brackets [] at the end of each question or part question.

คำสั่ง สำหรับผู้เข้าสอบ

เขียนชื่อและเลขประจำตัวนักเรียนผู้เข้าสอบ พร้อมทั้งหมายเลขประจำหน่วยสอบ
ลงในช่องว่างที่ให้ไว้ในสมุดคำตอบทุกเล่มหรือกระดาษเขียนคำตอบทุกแผ่น
ต้องใช้กระดาษที่แจกเท่านั้น สำหรับตอบข้อสอบ
เขียนคำตอบทั้งสองหน้าของกระดาษที่ใช้ทุกแผ่น เขียนด้วยหมึกสีน้ำเงินหรือหมึกดำ
ควรใช้ดินสอ เขียนร่างคำตอบ
ห้ามใช้ กาว น้ำยาลบคำผิด ที่หนีบกระดาษ หรือที่เย็บกระดาษ
ห้ามใช้พจนานุกรม

ต้องทำทุกข้อ ไม่มีให้เลือก
คะแนนสำหรับข้อสอบแต่ละข้อ อยู่ในวงเล็บท้ายข้อสอบนั้นๆ
หากนักเรียนใช้กระดาษตอบมากกว่าหนึ่งแผ่น ต้องผูกกระดาษคำตอบทุกแผ่นเข้าด้วยกัน

อ่านบทความนี้และบันทึกของเอกและไอซ์และตอบคำถามในตอนท้าย 2 ข้อ

โครงการ เด็กและเยาวชนเพื่อป่า (Kids for Forests)

เด็กและเยาวชนจากทั่วทุกมุมโลกร่วมกับกรีนพีซจัดทำโครงการเด็กและเยาวชนเพื่อป่า (Kids for Forests) ขึ้นเพื่อร่วมกันรณรงค์ปกป้องสัตว์ป่า สัตว์น้ำ และพืชพันธุ์ที่ใกล้จะสูญพันธุ์ ปัจจุบันโครงการเด็กและเยาวชนเพื่อป่ามีกิจกรรมอยู่ใน 5 ทวีปทั่วโลก ได้แก่ แคนาดา อเมริกา ปาปัวนิวกินี จีน รัสเซีย ออสเตรเลีย เบลเยียม ฝรั่งเศส เยอรมนี อิตาลี ลักเซมเบิร์ก เนเธอร์แลนด์ สวิตเซอร์แลนด์ สหราชอาณาจักรอังกฤษ แคนาดา บราซิล ชิลี และประเทศไทย

โครงการนี้เป็นกิจกรรมเพื่อปลูกจิตสำนึกให้เด็กและเยาวชนในการอนุรักษ์สัตว์ป่า และพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ โดยเฉพาะในพื้นที่ป่าโบราณ 7 ผืนสุดท้ายของโลก

ป่าโบราณในแต่ละแห่งมีความหลากหลายทางชีวภาพสูงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ป่าฝนเขตร้อนอย่างป่าอะเมซอน ป่าในอินโดนีเซียและป่าในปาปัวนิวกินี เพราะสัตว์บกจำนวน 2 ใน 3 ของทั้งหมดที่มีอยู่ล้วนมีแหล่งที่อยู่อาศัยในป่าโบราณทั้งสิ้น

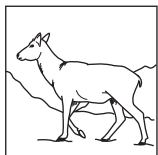
สัตว์ป่า 7 ชนิด และป่าโบราณ 7 แห่ง
หมีสีน้ำตาล - เท็ดดีแบร์จอมพลังแห่งยุโรป

ป่าลัดไบโบราณเคยปกคลุมยุโรปตั้งแต่สแกนดิเนเวียไปจรดทะเลเมดิเตอร์เรเนียน แต่ทุกวันนี้ เหลืออยู่แต่เฉพาะตอนบนสุดของทวีป แถบประเทศสวีเดน ฟินแลนด์ และรัสเซียส่วนที่อยู่ในทวีปยุโรป หมีสีน้ำตาลราว 6,000 ตัว รวมทั้งพืชและสัตว์ชนิดอื่นๆ ที่อยู่ในภาวะใกล้สูญพันธุ์กำลังถูกคุกคามอย่างหนักจากอุตสาหกรรมป่าไม้ ผู้คนจำนวนไม่น้อยที่ใช้ป่าโบราณในยุโรปเป็นที่พักอาศัยต่างก็กำลังประสบความเดือดร้อนไม่แพ้กัน

กวางแอนเดียน - กวางชีอายุในป่าเขตอบอุ่นของอเมริกาใต้

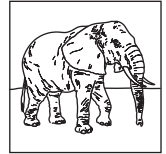
ป่าโบราณในประเทศชิลี เป็นป่าฝนเขตอบอุ่นที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับสองของโลก กวางแอนเดียนอาศัยอยู่ในป่าบนเทือกเขาแอนดิส มีความสูงเพียง 80 เซนติเมตร และเฉพาะตัวผู้เท่านั้นที่มีเขา กวางแอนเดียนเสี่ยงต่อการที่จะสูญพันธุ์ เนื่องจากแหล่งที่อยู่อาศัยถูกทำลายและถูกล่าอย่างหนัก ทำให้จำนวนกวางแอนเดียนเหลืออยู่บนโลกนี้มีเพียง 2,000-3,000 ตัวเท่านั้น

ป่าโบราณในชิลียังเป็นบ้านของพรรณพืช อาทิ สนชิลีซึ่งสามารถพบได้ในป่านี้เท่านั้น และยังเป็นบ้านของชุมชนพื้นเมืองซึ่งอาศัยอยู่ในป่ามาหลายชั่วอายุคนแล้ว การดำรงชีวิตของชุมชนพื้นเมืองเหล่านี้ต้องพึ่งพาป่าโบราณทั้งทางด้านกายภาพ วัฒนธรรมและจิตวิญญาณ

ช้างป่าแอฟริกา - ยักษ์ใหญ่แห่งป่าฝนในเขตร้อนในกาฬทวีป

ป่าฝนเขตร้อนในแอฟริกากลางมีขนาดใหญ่เป็นอันดับสองรองจากป่าอะเมซอนในอเมริกาใต้ และมีสิ่งมีชีวิตอาศัยอยู่มากมาย ในสาธารณรัฐคองโกแห่งเดียวมีสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมอยู่ถึง 400 ชนิดและมีนกอีกกว่า 1,000 ชนิด

ในช่วง 30 ปีที่ผ่านมา ป่าแห่งนี้ถูกทำลายไปมากกว่า 2 ใน 3 ของพื้นที่ทั้งหมด ตัวการสำคัญคืออุตสาหกรรมไม้แปรรูป

จำนวนประชากรช้างป่าลดลงอย่างน่าใจหาย เนื่องจากผลกระทบของการตัดไม้ในพื้นที่ที่ช้างเหล่านี้อาศัยอยู่ ช้างป่า สัตว์ชนิดต่างๆ และผู้คนอีกกว่า 12 ล้านคนซึ่งอาศัยป่าเป็นบ้าน เป็นแหล่งอาหาร และยารักษาโรค กำลังประสบปัญหาอย่างหนักหน่วง

เสือจากัวร์ - ราชาแห่งป่าอะเมซอน

อะเมซอนเป็นป่าฝนเขตร้อนที่มีขนาดใหญ่ที่สุด มีพื้นที่เท่าๆ กับประเทศสหรัฐอเมริกา และยังเป็นป่าโบราณผืนใหญ่ที่สุดในโลกอีกด้วย พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในประเทศบราซิล ป่าอะเมซอนกำลังถูกคุกคามอย่างหนักจากการอุตสาหกรรมป่าไม้ ซึ่งร้อยละ 80 เป็นการตัดไม้ผิดกฎหมาย

เสือจากัวร์อยู่ในภาวะใกล้สูญพันธุ์ สาเหตุเกิดจากการทำลายป่า ในระหว่างพ.ศ. 2533-2538 พื้นที่ป่าฝนเขตร้อนในอเมริกาใต้ถูกทำลายลง คิดเป็นพื้นที่เท่ากับประเทศออสเตรเลียและสวิตเซอร์แลนด์รวมกัน

ลิงอุรังอุตัง - คนป่าแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

หมู่เกาะที่ทอดยาวจากสุมาตราไปถึงปาปัวนิวกินีเป็นพื้นที่ป่าโบราณที่สำคัญในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ซึ่งมีความหลากหลายทางชีวภาพสูงมาก มีพืชพันธุ์ราว 30,000 ชนิด นกมากกว่า 1,600 ชนิด และสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมอีกมากกว่า 500 ชนิด อีกทั้งยังเป็นบ้านของผู้คนหลากหลายเผ่าพันธุ์ ป่าฝนในเขตร้อนนี้นับได้ว่าเป็นแหล่งสุดท้ายของลิงอุรังอุตัง โดยเฉพาะในสุมาตราและบอร์เนียว

คำว่าอุรังอุตัง แปลว่าคนป่า ลิงอุรังอุตังเป็นญาติสนิทของมนุษย์และเป็นลิงใหญ่ที่สุดในสายวิวัฒนาการ ลิงอุรังอุตังตัวแรกก็กำเนิดขึ้นมาเมื่อประมาณ 15 ล้านปีมาแล้ว และเป็นสัตว์ขนาดใหญ่ที่สุดที่อาศัยอยู่บนต้นไม้อีกด้วย

ป่าในภูมิภาคนี้กำลังถูกคุกคามอย่างหนัก ไม่ว่าจะเป็นการตัดไม้เพื่อป้อนโรงเลื่อย ซึ่งมากกว่า 2 ใน 3 เป็นโรงเลื่อยผิดกฎหมาย หรือการตัดถนนเข้าป่า ปัจจุบันมีลิงอุรังอุตังอยู่ราว 30,000 ตัว และป่าในอินโดนีเซียถูกทำลายลงคิดเป็นพื้นที่หลายพันตารางกิโลเมตรต่อปี

เสือโคร่งไซบีเรีย - แมวยักษ์แห่งป่าโบราณในรัสเซียส่วนที่อยู่ในทวีปเอเชีย

เสือโคร่งไซบีเรียเคยอาศัยอยู่ในพื้นที่กว้างขวางของเอเชีย แต่ในปัจจุบันอาศัยอยู่ในป่าผืนเล็กที่อยู่เหนือของเมืองวลาดิวอสตอค และมีจำนวนเพียง 400 ตัวเท่านั้น การทำเหมืองแร่และการทำไม้ในแถบไซบีเรียตะวันออกจะยิ่งทำให้แหล่งที่อยู่อาศัยและจำนวนประชากรเสือโคร่งลดลงไปอีกเป็นจำนวนมาก

หมาป่า - นักล่าแห่งพงไพรในอเมริกาเหนือ

ป่าโบราณแห่งนี้เป็นป่าแหล่งสุดท้ายในอเมริกาเหนือ เริ่มตั้งแต่ชายฝั่งมหาสมุทรแอตแลนติกของแคนาดาไปจนถึงดอกลาสกาทางชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก เมื่อนึกถึงหมาป่า ผู้คนจะรู้สึกหวาดกลัว คิดว่าเป็นสัตว์ที่ชอบจู่โจมทำร้ายผู้คนและสัตว์อื่นๆ แต่ในความเป็นจริงแล้วเป็นสัตว์ขี้อายมากและมีความผูกพันกับครอบครัวสูง

ในช่วงปี พ.ศ. 2533-2543 ป่าแห่งนี้ถูกบุกรุกทำลายไปกว่า 123,000 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1 ใน 4 ของพื้นที่ประเทศไทยจากอุตสาหกรรมป่าไม้

โครงการนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการปกป้องรักษาและอนุรักษ์ผืนป่าโบราณที่เหลืออยู่ พร้อมทั้งเสนอขอเรียกร้องไปยังรัฐบาลประเทศต่างๆ ในการยุติการตัดไม้ทำลายป่า หยุดซื้อขายสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ และขอให้มีการวางแผนระยะยาวภายใต้เงื่อนไขที่ว่าต้องมีการเก็บอนุรักษ์ป่าไว้เพื่อการใช้ประโยชน์ที่ยั่งยืน อีกทั้งต้องสอดคล้องกับความต้องการของชนพื้นเมืองที่อาศัยอยู่ และเรียกร้องให้ประเทศที่ร่ำรวยสนับสนุนกองทุนระหว่างประเทศที่จะจัดตั้งขึ้นเพื่อชดเชยโอกาสทางเศรษฐกิจที่เสียไป

15 กุมภาพันธ์ 2547 บันทึกโดย เอกในกัวลาลัมเปอร์

ผมตื่นนอนตั้งแต่เจ็ดโมงเช้า อาบน้ำ เสร็จแล้วลงไปทานอาหารเช้า มีโอกาสนั่งคุยกับเพื่อนชื่อสเตฟฟีซึ่งมาจากออสเตรเลีย และลอราซึ่งมาจากเยอรมนี รู้สึกว่าสามารถพูดคุยกับเขาได้มากขึ้น พอถึงเวลาเก้าโมงเช้าเจ้าหน้าที่รณรงค์จากกรีนพีซในประเทศต่างๆ อธิบายให้เราทราบถึงปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาของหลายๆ ประเทศ ชื่อเรียกร้องของกรีนพีซที่ต้องการให้ประเทศต่างๆ ลงนามในอนุสัญญาปฏิบัติตามมีทั้งหมด 3 ข้อใหญ่ๆ ได้แก่

- ให้อายุการตัดไม้ลง
- ให้สำรวจปริมาณพื้นที่คุ้มครองทั้งหมดที่มีอยู่ทั่วโลกว่ามีปริมาณเท่าไร
- ให้รัฐบาลทุกประเทศช่วยกันสนับสนุนป่ารักษาพื้นที่คุ้มครองเหล่านั้น และต้องดำเนินการให้เสร็จภายในปี ค.ศ.2010

ตอนบ่ายเราแบ่งออกเป็นสามกลุ่มย่อย เตรียมงานที่จะมีขึ้น เราด้วยกันประดิษฐ์สิ่งๆ ที่เรียกว่า Imagined Forests เป็นป่าในจินตนาการของเด็กๆ ทำจากกระดาษ โฟม ไม้ และตุ๊กตาสัตว์ต่างๆ

เรารู้สึกสนุกมากกับสิ่งที่เราได้ร่วมกันทำในวันนี้ หลังจากนั้นพี่มาร์คอธิบายถึงกิจกรรม Flying Ambassador ซึ่งพวกเราจะต้องทำในวันรุ่งขึ้น กิจกรรมนี้จะมีทีมเล็กๆ 3-4 ทีม ประกอบด้วยเด็กแต่ละชาติจำนวน 4 คน เดินเข้าไปหารัฐมนตรีและผู้แทนที่มาร่วมประชุมจากประเทศต่างๆ อธิบายให้ฟังว่าเรามาทำอะไรกันที่นี่และเรียกร้องให้สนับสนุนในสิ่งที่เราทำ ผมคิดว่ากิจกรรมนี้น่าสนใจและท้าทายมาก

จากนั้นพี่เอมิลีซึ่งเป็นผู้ประสานงานโครงการ Kids For Forests ทั่วโลก ได้สอนเราร้องเพลงของศิลปินชาวแอฟริกันชื่อ Manu Dibango เราช่วยกันเขียนเนื้อเพลงถึง 6 ภาษา อันมีความหมายเกี่ยวกับการเรียกร้องให้มีการอนุรักษ์ป่าเพื่ออนาคตของเรากิจกรรมนี้สนุกมาก พวกเราอาจร้องผิดเพี้ยนไปบ้าง เพราะมีภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน ปาปัวนิวกินี สเปน รัสเซีย และอังกฤษ

วันนี้ผมรู้สึกว่าเราสื่อสารกับเพื่อนได้มากขึ้น และมีความเข้าใจมากขึ้นกับโครงการของกรีนพีซและ Kids for Forests ผมคิดว่าเราต้องมีส่วนร่วมให้มากขึ้น และช่วยกันสนับสนุนสิ่งที่กรีนพีซและเด็กๆ ทำในตอนนี คิดว่าเมื่อกลับไปประเทศไทย ผมจะชักนำให้เครือข่ายของผมที่ชุมพรเอาอย่างบ้าง

16 กุมภาพันธ์ 2547 บันทึกโดยไอซ์

เริ่มต้นวันใหม่ไม่ค่อยสดใสเท่าไรเพราะว่ายังงัวเจียวอยู่ อยู่เมืองไทยไม่ค่อยตื่นเช้าเท่าไรนัก แต่วันนี้เอกโทรมาปลุกตั้งแต่ 07.15 น. ตื่นมาอาบน้ำแต่งตัว เสร็จแล้วลงไปกินข้าวเช้ากัน มีแต่ไข่กับช็อคโกแลตอีกแล้ว คิดถึงแกงบ้านเราจัง เสร็จแล้วไปที่ศูนย์ประชุม PWTC (Putra World Trade Center) เราทั้งสี่คนจากเมืองไทยพร้อมด้วยน้องเปาโล สเตฟฟีคนสวย(ของเอก) ลอรา และเพื่อนจากรัสเซียซึ่งไม่มีใครรู้จักไปช่วยกันแจกบัตรเชิญให้กับผู้แทนและรัฐมนตรีที่มาร่วมประชุมเพื่อชักชวนให้มาร่วมกิจกรรม Lunch Of Life กิจกรรมนี้เด็กๆ ช่วยกันทำเครื่องดื่มและของว่างประจำชาติของตนเอง และเราต้องแต่งชุดประจำชาติ มองดูแล้วน่ารักดี พวกเราช่วยกันเสิร์ฟเครื่องดื่มและของว่าง พร้อมทั้งเสนอส่วนผสมที่เราเรียกร้องให้ผู้ใหญ่ลงมือทำ เพื่อปกป้องพื้นที่ป่าในเขตศูนย์สูตร และสิ่งมีชีวิตใต้ทะเลทุกชนิดในประเทศไทย เราทั้งสี่คนได้ร่วมกันคิดดัดแปลงส่วนผสมดังต่อไปนี้

- นำพื้นที่คุ้มครองให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ใส่ลงในชามอ่างขนาดใหญ่ แล้วเติมงบประมาณที่จะป่ารักษาพื้นที่เหล่านั้นอย่างเพียงพอ
- เติมนกหมายลงโทษผู้ลักลอบตัด ไม้อย่างรุนแรงและเด็ดขาดเพื่อปกป้องพื้นที่เหล่านั้นไว้ พร้อมกับโครงการปลูกป่าทดแทนเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่า
- ตกแต่งด้วยการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน กลุ่มชาวบ้าน องค์กรพัฒนาเอกชน และกลุ่มเยาวชน ที่ทำงานด้านสิ่งแวดล้อม
- เสิร์ฟในที่สาธารณะให้กับคนทุกคนชั้นในสังคม

กิจกรรมนี้มีผู้แทนจากประเทศต่างๆ ถึง 70 ท่านที่ให้ความสนใจและฟังการเรียกร้องของเรา และที่น่าดีใจก็คือคำเรียกร้องของเราได้รับการนำเสนอไปยังทั่วโลก โดยนักข่าวซึ่งให้ความสนใจกับเรามาก ในงานนี้เราได้พบกับผู้แทนที่มาจากประเทศไทยที่มาร่วมกิจกรรมกับเราด้วย ทำให้เรารู้สึกภูมิใจที่เจ้าหน้าที่จากไทยให้ความสนใจเรื่องนี้

เวลาสี่โมงเย็น เราเริ่มทำกิจกรรม Flying Ambassador อธิบายให้ฟังว่าเราเป็นใครมาจากไหน และทำอะไรเพื่อสิ่งแวดล้อมบ้าง จากนั้นชักชวนให้ผู้แทนสนับสนุนสิ่งที่เราทำ ด้วยการเซ็นชื่อลงในพาสปอร์ตของ Kids for Forests เป็นการให้คำมั่นสัญญาว่าพวกเขาจะพยายามทุกวิถีทางเพื่อปกป้องและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติทั้งบนบกและในน้ำ

กิจกรรมในวันนี้เราได้แสดงความคิดเห็นกันหรืออย่างน้อยก็ทำให้เรารู้สึกว่าเราได้บอกสิ่งที่เราต้องการกับผู้เข้าร่วมประชุม เพื่อให้ทุกคนได้รับรู้ถึงความพยายามในการปกป้องทรัพยากรธรรมชาติของเด็กๆ และยังเป็นตัวแทนเด็กๆ อีกจำนวนมากในโลกนี้ที่ไม่มีโอกาสมาร่วมงานนี้

ข้อ 1

ให้นักเรียนสรุปใจความจากบทความเรื่อง “โครงการ เด็กและเยาวชนเพื่อป่า” และบันทึกชื่อของ *เอคและไอซ์* ซึ่งเป็นตัวแทนเยาวชนไทย 2 ใน 4 คน ที่มีโอกาสเข้าร่วมการประชุมในโครงการนี้ โดยมีเนื้อหาครอบคลุมใน 3 ประเด็นคือ

- วัตถุประสงค์ของโครงการ เด็กและเยาวชนเพื่อป่า (Kids for Forests) คืออะไร
- ความสำคัญของการอนุรักษ์สัตว์และป่าโบราณคืออะไร และป่าโบราณทั้ง 7 แห่งอยู่ที่ไหนบ้าง
- จากมุมมองของเด็กไทยทั้ง 2 คนนี้ กิจกรรมที่กรีนพีซจัดให้เยาวชนจากทั่วโลกที่มาร่วมชุมนุมกัน ในกัวลาลัมเปอร์มีอะไรบ้าง

หมายเหตุ

- ใช้ข้อมูลจากบทความและบันทึกของเอคและไอซ์
- ห้ามสอดแทรกความคิดเห็นของนักเรียนลงไปในงานนี้
- ใช้ถ้อยคำหรือสำนวนตัวเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ตัวอย่างที่ยกมาจากบทความต้องนำมาเรียบเรียงเป็นคำพูดของนักเรียนเอง
- เขียนให้ได้ความยาวโดยไม่เว้นบรรทัด ประมาณหนึ่งหน้า ขึ้นอยู่กับขนาดลายมือ

[20]

ข้อ 2

สมมติว่าทางโรงเรียนได้มีการจัดงานเรื่อง *การอนุรักษ์ป่าในโลก* นักเรียนได้เชิญไอซ์และเอคมาร่วมเสนอความคิดเห็นในเรื่องนี้ เนื่องจากเป็นตัวแทนไทยที่มีโอกาสเข้าร่วมประชุมที่กัวลาลัมเปอร์ในโครงการ *เด็กและเยาวชนเพื่อป่า (Kids for Forests)*

เขียนสคริปต์โดยมีนักเรียนเองเป็นผู้ทำการสัมภาษณ์ ใช้ข้อมูลจากบทความแรกและบันทึกประจำวันของเอคและไอซ์ นักเรียน สามารถเสนอความคิดเห็นได้แต่ต้องนำมาจากข้อมูลนี้เท่านั้น

เขียนให้ได้ความยาวโดยไม่เว้นบรรทัด ประมาณหนึ่งหน้า ขึ้นอยู่กับขนาดลายมือ

[20]

นักคิด...นักค้น... และนักเขียน... นาม...เอเนก นาวิกมูล

ถาม: พอดีบอกหน่อยได้ไหมคะว่า ทุกอย่างที่เป็นแอนกในวันนี้ เป็นเพราะการที่ชอบอ่านหนังสือ ชอบหนังสือหรือเปล่าคะ

ตอบ: ก็ถือว่าอ่านเยอะเหมือนกัน เพราะที่บ้านที่อำเภอระโนด เป็นร้านหนังสือขายแบบเรียนและหนังสือต่างๆ อยู่กับหนังสือมา ตั้งแต่เด็ก พออ่านก็ยิ่งสนุก ตั้งใจตั้งแต่เด็กว่าโตขึ้นจะเป็นคน เขียนหนังสือ สักป.3 ป.4 ผมก็เริ่มเขียนหนังสือแล้ว

ถาม: สมัยเด็กเขียนอะไรคะ

ตอบ: ก็เขียนเรื่องสั้น กลอน ตามประสาเด็ก

ถาม: ตอนนั้นสนใจเรื่องเก่าๆ หรือว่าเรื่องประวัติศาสตร์ ของโบราณต่างๆ บ้างไหมคะ

ตอบ: ตอนป.4 เวลาตกเย็น โรงเรียนอยู่ใกล้บ้าน ผมจะเข้าไป อ่านหนังสือในห้องสมุดจนภารโรงเขามาปิด หนังสือที่อ่าน เช่น ภาษากิรมย์ ของเปลื้อง ณ นคร สมัยก่อนผมอ่านทั้งนิทาน ประวัติศาสตร์เก่าๆ ตัดใจและฝังใจมาตั้งแต่ยุคนั้น อย่างเรื่อง น้ำแข็งเข้ามาเมืองไทยครั้งแรก แต่การเขียนแบบเก่า ไม่ได้บอก ที่มา ทำให้เกิดคำถามอยากรู้มาตลอด พอได้ข้อมูลมาก็จะนำมา ประติดปะต่อ แล้วก็บอกคนอื่นว่าความเป็นมาเป็นเช่นไร

ถาม: การที่คุณแอนกเรียนรู้เรื่องจิตรกรรมฝาผนังในวัด มีความสำคัญอย่างไรคะ

ตอบ: สำคัญนะ เพราะว่าการเขียนเรื่องต่างๆ มันต้องใช้ รูปประกอบทั้งภาพถ่ายและภาพวาด ที่นี่ลองนึกย้อนดูจะครับว่า การถ่ายรูปเข้ามาช่วงรัชกาลที่ 3 ถ้าเราต้องการศึกษาอะไรก่อนหน้านั้น เราก็ต้องศึกษาจิตรกรรมฝาผนังในโบสถ์วิหาร ในนั้นจะเห็นว่าทั้งภาพชีวิต ไทยๆ มีเรื่องราวสนุกๆ อย่างเช่น สมัยก่อนเขาเชิดกันกันอย่างไร เวลาถ่ายเสร็จแล้วนะ ผมเคย อ่านงานของเสฐียรโกเศศที่พูดถึงเรื่อง ไม่เชิดกัน ผมสงสัยว่า เป็นอย่างไร จนกระทั่ง โชคดีมาก ผมไปเที่ยววัดถาวนาที่ บางขุนนนท์ เป็นวัดช่วงรัชกาลที่ 5 มีภาพคนขอทาน ภาพคน ไปเที่ยวพระพุทธบาท มีภาพคนเงินเล่นการพนัน มีคนๆ หนึ่ง กำลังถ่ายอุจจาระและในมือมีไม้ชนิดหนึ่งอยู่ในมือ คนทั่วไป คงจะไม่สนใจ แต่ถ้าเราอ่านหนังสือมาก่อน เราก็จะสนใจ ผมก็จะถามและนำมาประกอบเรื่อง ไม่เชิดกันได้

ถาม: เรื่องที่คุณแอนกสนใจมากที่สุดในยุคแรกๆ และที่ได้ รวบรวมมาเป็นหลักฐาน เกี่ยวกับเรื่องอะไรคะ

ตอบ: เรื่องเพลงพื้นบ้าน เพราะว่าเป็นสิ่งที่พ่อเพลงแม่เพลงกำลัง จะหมด ไปจากบ้านเมือง ผมจึงเกิดความเสียดาย ถึงต้องออกไป หาพ่อเพลงแม่เพลง ให้มาบันทึกเสียงลงเทป

ถาม: คุณแอนกเขียนหลายเรื่องเช่น โฆษณาไทยสมัยแรก หนังสือ ตะลุง หนังสือใหญ่ เพลงนอกศตวรรษ ประเพณีชีวิตไทย มีเรื่อง อะไรที่ประทับใจมากที่สุดคะ

ตอบ: ก็อย่างแกะรอยเรื่องเก่าจะเป็นเรื่องยุคแรกๆ ที่เขียนตั้งแต่ ปีพ.ศ.2520-2521 เช่นเรื่องแม่เนาพระโขนง หรือ ไปค้นคว้า เรื่องช่าง ว่ากันว่าใหญ่กว่าควายเล็กน้อย ซึ่งมันเคยเกิดแถว บ้านผมที่อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา และที่พัทลุง เป็นช่างที่ เคยมีเมื่อสัก 50 ปีที่แล้ว แล้วสูญหายไป เป็นเรื่องที่น่าเสียดาย มาก

ถาม: ความภูมิใจที่ได้มาจากงาน โดยส่วนตัวของคุณแอนกคือ อะไร

ตอบ: มันสามารถตอบคำถามเราได้ครับ และตอบคำถามให้คนอื่น อื่นด้วย เมื่อเราตอบได้ ไขข้อสงสัยได้ เราก็ตัดใจ ผมชอบบันทึก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กเรื่องน้อย มีผลต่อการเรียน การศึกษา ทั้งนั้น เพราะมันเกี่ยวโยงกัน

ถาม: หนังสือที่เขียนมีสักเล่มคะ

ตอบ: ผมเขียนเรื่องในแนวย้อนอดีต ตอนนี้เขียนไปได้ถึง 73 เล่มแล้วครับ แล้วยังมีที่ไม่ได้รวบรวมเป็นเล่ม เขียนเป็นตอน ๆ ลงในนิตยสาร

ถาม: การที่จะเป็นนักคิด นักเขียน นักค้นหา ฝึกได้ไหมคะ

ตอบ: ถ้ามีใจรักนะครับ อะไรก็แล้วแต่มันทำได้ อย่างอุดมการณ์ ของผมก็คือ ศรีทธาเป็นพลัง ผมสนใจเรื่องนั้น เรื่องนี้ด้วย แล้วมันก็ทำได้สำเร็จ อย่างเรื่องเพลงพื้นบ้าน เราก็ได้พบปะพ่อ เพลงแม่เพลง คนเฒ่าคนแก่ เราก็ได้ช่วยกันด้วย ผมสนใจเรื่อง เพลงขอทาน ผมก็ได้พูดคุยจนเจอกับป้าสาอางแล้วเรื่องนี้ให้ฟัง เราค้นค้นหา อาจจะเหนื่อยบ้าง มีความลำบากแค่ไหน ก็ไม่เป็นไร

ข้อ 3 สมมติว่านักเรียนเขียนบทความให้กับนิตยสารของโรงเรียน เขียนเกี่ยวกับคุณแอนก นาวิกมูล
ในฐานะบุคคลดีเด่นส่งเสริมวัฒนธรรมไทย

- ใช้ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ พูดถึงประวัติส่วนตัว ความสนใจ และปรัชญาในการทำงาน
- เขียนด้วยสำนวนภาษา และถ้อยคำของตัวเอง
- ความยาวไม่เกินบรรทัดประมาณ หนึ่งหน้า ขึ้นอยู่กับขนาดลายมือ

[20]

